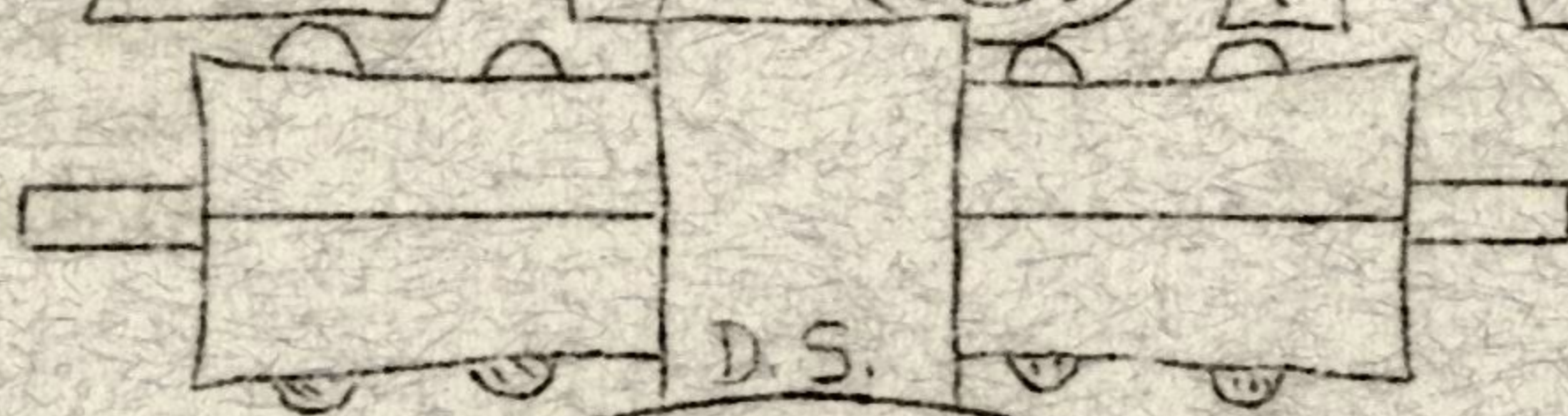

MINNESOTSKI ZVON

3. LETO

ŠT. 9-10

MINNESOTSKI ZVON

Leto 3

SEPTEMBER - OKTOBER

KIMOVEC - VINOTOK

Štev. 9 - 10

MESEČNIK ZA SLOVENSKO MLADINO

Za uredništvo:
Franci Medved
Marijan Kosem

Za upravo:
Anica Krulc
Albin Medved

Vsebina:

Rožni venec - pesem ljubezni (Rev. Štefan Savinšek).....	121
Ō materinem jeziku:	
Slovenska šola (Vrhovčan).....	123
Dragi Zvonarji (Jože Goršič).....	124
Življenje in smrt knjige (Franc S. Finžgar).....	124
Nekaj slik:	
Slovenska šola v Torontu, Canada	128
Slika iz Kansasa	129
Otroci na Liginem izletu na Pinevillu	129
Glas mladine:	
Ligin izlet (Minka Krulc)	130
V Deerwood (Ivana Krulc)	130
Tekme (Mila Vidmar)	131
Misijoni:	
Misijonska nedelja	132
Slovenski misijonarji	133
Urednikova pošta	134
Odgovori na uganke iz prejšnje št.	135
Prigode nagajivega Bobija	135

Naslov:
MINNESOTSKI ZVON
Box 563
Biwabik, Minn.

Naročnina:
Celoletna \$1.50
Polletna \$1.00

575
2007
115
100

Rev. Štefan Savinšek

Pred nekaj stoletji, ko je bil Rožni venec dan človeštvu - je bila pesem ljubezni rojena. V poznejših letih je ta pesem objela celi svet: z ledom pokrite severne dečele in od sonca ožgane pragozdove, oddaljene predele Azije, mala in velika naselja, borno kolibo in bogato palačo.

Melodija te pesmi je vedno enaka, četudi se tempo uglaja različno: po čustvih, navadah, okusu in razpoloženju. Rožni venec ostane edinstven, lep in vesolen, čeprav se menja jezik ali način v katerem se ta pesem poje.

Vedno je ubrana, pa naj se dviga kot solo le iz enega srca, ko v ponižni molitvi zatopljena duša prebira zrna v samotni cerkve, doma ali pri delu; včasih se dviga kot moščoten zbor proti nebesom, ko rožni venec moli družina, društvo ali zbrana množica v cerkvi. Mnogokrat prihaja kot pesem pomladi iz maldih in nedolžnih src, pa tudi kot trepetajoča prošnja spokornika ali pa neke čiste duše, ki se skriva pod nagubanim čelom ali tresočimi rokami.

Prihaja raz ustnic le kot ponavljanje vsakdanjih besed, pa zopet iz drugih, kot sveža rosa pomladnega jutra, ki oznanja svežo, čisto in toplo zaupanje v vero.

Naj bo kar hoče, naj bo ta pesem ljubezni peta na kakeršenkoli način, Nebeška Kraljica bo znala prebrati klenu od suhega zrna. Njeno uho je navajeno na različno izvajanje Njene pesmi in ona razu-

ne srce iz katerega je ta pesem izzvenela. Glavno je da pojemo to pesem - molimo rožni venec. Marija bo spregledala nadostaktke naše molitve. Olepšala jo bo z svojo materinsko ljubeznijo predno jo ponese pred prestol svojega Gospoda in Učenika.

Ta pesem ljubezni ima tri različne tone. V veselem delu vstaja kot sončna svetloba, da ogreje in razsvetlji temo mrzlega človeškega srca in ga navdahne z vero in ljubeznijo.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu

Žaloste skrivnosti prinašajo spremembo. Muzika je žalostna; kakor flavta v žalnem sprevedu nas opominja na vse trpljenje našega Gospoda. Zavolje naših grehov mu teče kri v curkih. Bič, trnje, križ nas kliče h kesanju in pokori.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu

Častitljivi del. Kot mogočna glasba, veselo klicanje "Aleluja", obhod Kralja, kronanje Kraljice. Duša se napolnjuje z zaupanjem.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu

Ni mar kaj si: sopran, alt, tenor, bas; poj sam ali v zboru; vsako srce, ki ljubi Marijo more peti Njeno pesem ljubezni - rožni venec. Ta pesem, neprekosljivi Marijin slovospev, ki tako očitno razodeva vso bridkost in veselje Troedinega Boga, Marije in celega človeštva, bi se morala razlegati do nebeških obokov ali pa privreti kot šopeča molitev duše v samoti. Če jo le spoštljivo pojemo, ne glede od kod in kako prihaja, Marija jo bo vesela, kajti pesem - molitev, ki je že po sebi lepa, daje čast in slavo le takrat, ko prihaja iz globočine našega srca. Le tam je izvir lepe glasbe.

KRALJICA SVETEGA ROŽNEGA VENCA - PROSI ZA NAS!

Vrhovčan:

SLOVENSKA ŠOLA

Slovenska Maldina, naš up in naša bodočnost! Veseli me, da se trudiš za našmi slovesni jezik, za našo lepo matrinščino. In to ne doma, kjer ti je tekla zibelka, temveč v tujini, ki skuša, ne sicer s silo, marveč z mogočnim vplivom omajati tvojo veliko ljubezen do materinega jezika.

Spominjam se še, s kakšnim veseljem so nas sprejeli staronaseljenci. Kako so se razveselili naše čiste, lepe slovenske govorice.

"Tudi mi smo enkrat tako govorili, toda to je še dolgo, dolgo tega. A obdržali in ohranili smo, kar smo mogli. Vam bo lažje, vi imate toliko izobražencev." Tako in podobno so govorili.

Vsa čast jim! Po petdesetih, štiridesetih letih, pri trdem lelu v berbi za vsakdanji kruh, so si ohranili slovenski jezik. Poglejmo njihove cerkve, njihove domove in ustanove.

Ali bomo mi tudi tako močni? Kako hitro so se eni že poamerikanili! Že tako pridno "šurajo", "klinajo", "kenajo", in "fiksajo", da bi si človek mislil, da imaš opraviti s tukaj rojenimi, pa so to novi, ki so komaj povohali ameriško zemljo. Po desetih letih bo pa že rekeli: "I don't understand your language."

Žato klic po slovenski šoli. Šola nam bo ohranila jezik, bo podaljšala naši emigraciji življenje, da ne bomo utonili v angleškem morju, šola bo tudi utrdila v nas ljubezen do domovine in nas tudi ohranila v veri naših očetov.

Slovenci, zdramimo se in podpirajmo to gačetno akcijo, da se bo lahko nadaljevala in rodila dobre sadove.

Ob ognju mladine pa se bo ogrela tudi starina. Dobri Slovenci bodo tudi dobri Amerikanci, saj je slovensko ime že zdaj čislano v Ameriki.

Urbana, 4. oktobra 1953

Dragi Zvonarji!

Vaš glas se sliši tudi semkaj na illinoisko državno univerzo. Jaz se iz srca veselim Vaših mladih glasov. Bog Vas živi! Vesel sem Vas, ker vem, da Vas nikdar ne bo sram predstaviti se: Slovenec sem.

Na tukajšnji univerzi študira 15 tisoč dijakov. V predavalnici sedi na moji desni Rus, na levi Braziljanec, pred menoj Kitajec, za mano afriški črnc iz Nigerije, dalje okrog pa študentje iz Indije, Turčije, Perzije, Irana, Egipta, Japonske, Filipinov, Mehike, Kanade, z vseh delov Evrope in seveda Amerikanci. Vsak zna svoj materin jezik. da se vsi razumemo, govorimo po angleško. Vsak izmed nas pa izžareva kulturo svojega naroda, kar nas vse navdaja s spoštovanjem drug do drugega. Vidite, če bo Vaš mladi glas že sedaj utihnil, ker hodite v nižje šole, nobenega ne bi bilo, ki bi to od Boga hoteno raznolikost ljudstev obogatil in izpopolnil s tem, da bi v družini narodov zavzel mesto Slovenca. Vaša mlada ljubezen do materinskega jezika me navdaja z upanjem, da seto ne bo zgodilo, ker hočete ostati Slovenci. Zato še enkrat:

Bog Vaš živi!

Vaš Jože

ZIVLJENJE IN SMRT KNJIGE

"Kako si neumna, kavka gosposka! Ti misliš, da so knjige v Zalazu zato, da jih ljudje bero in da se otroci uče? Kaj še! Moj poglavitni posel je ta, da sem večno orožje v šolarskih vojskah in pretepih. Po vseh glavah sem že lomastil, v glavo pa iz mene še ni prišla ne ena črkica živemu človeku. Tudi doma v hiši sem za samo ljubo zdražbo. Ko pride fant iz šole, me trešči za peč, name

namečejo cunj in z njimi jo redno prijadram pod peč ali pod klop, pod posteljo — tudi v hlev me je že zaneslo. Ko je treba v šolo, me pa ni. Tedaj nastane zaradi mene boj in krik in jok. Posledica je ta, da nosi fant rdeča ušesa, on in ona pa se spreta. Vidiš, gospodična, tako je književno življenje v Zalazu!"

Bridko sem vzdihnila, abecednik pa se je vnovič škodoželjno zarežal. V tistem hipu sem začula krik in vik. Na cekar je nekaj udarilo. "Čmok," je reklo.

"Se že dajejo! Zbogom tvoje kpo krilce!"

Abecednik se je radoval, meni so pa solze lezle v oči.

"Kaj pa je?" povprašam. In zopet je reklo "čmok". Pa ne na cekar, nekam drugam.

"Ali si gluha? Ne slišiš, da se kepajo? Trtarjev in Golidmanov iz Mišjega dola se vselej stepeta, preden se ločita na razpotju. Drugi pa pomagajo. Začne se s kepanjem, neha pa z buškami. Ko nehajo streljati -- poleti s kamenjem, pozimi s kepami -- se razvname nadrobni boj moža proti možu. In tedaj občuti marsikdo na svoji glavi sladki književni užitek. Meni se je že primerilo, da sem frčal po zraku mimo glave Golidmanovega Jakca kakor sokol z raprtimi peruti."

Zaječala sem. Toda sredi vzdihla mi je zaprlo sapo, kajti cekar se je dvignil in se v mogočnem loku zagugal kakor barka sredi viharja. Zadeli smo na nekaj trdega in okroglega, locen pri cekarju se je odtrgal in jaz sem nezavestna izginila v temo..."

Ko sem se zavedela, me je obdajala grobna tišina. Le nekje daleč je nabijal detel suho deblo. Jaz pa sem zmečkana in mokra, prezebala in pretrta do vratu tičala v snegu. Zatisnila sem oči in si zažekela smrti. Počasi so utihnili detelovi udarci. Še enkrat sem slišala, kako je štropnil južni sneg z veje in padel prav tik mene. Nato me je zagrnila sladka noč nezavesti. Trdno in veliko je bilo moje upanje, da sem se poslovila od tega sveta.

Tisti večer je cijazila Kurja Mica iz Mišjega dola koš jajc in me dobila v snegu. Z veseljem je spoznal knjigo in našla priliko, da stopi v župnišče h gospodu Janezu, ki ji bo gotovo hvaležen. Ni se zmotila, pohvalili so jo in v kuhinji je dobila kozarec vina, jaz pa sem se pribudila v gorki sobi gospoda Janeza. Žal sem jo morala zopet kmalu zapustiti. Po opraviilu tiste nedelje se je priložil v župnišče Andrec Trta.

"Cerkovnik mi je rekel, da bi k njim! Kaj bo dobrega?"

"Vaš Francek je izgubil mohorsko knjigo."

"Ne verjamem, gospod, brez zamere! Ne hvalim rad fanta, am-

pak to pot bo nedolžen. Privlekel je branja k hiši, da se mu je locen pri cekarju utrgal."

"Pač, pač! Pet ste jih dobili, to je pa šesta knjiga. V snegu jo je našla na razpotju Kurja Mica. Fant jo je izgubil."

"Mislite?"

"Nič ne mislim, vem, natančno vem."

"Če pa veste, je pa druga. Zato se vam lepo zahvalim, fanta pa nažvižgam in razbijem toliko leskovk, da se bo v Zalazu po grmeh poznalo."

"Ne norite! Ali ste živina? Recite mu resno besedo -- pa mir in konec. Otrok je otrok!"

"Prav ste povedali! Niso vredne te bukve, da bi se človek jezil. Imamo sedaj tega blaga za deset let dovolj."

Župnik se je skrivnostno namuznil, Trta pa je zmašil knjigo v žep in naglo odšel.

BERAČ MALHA.

"Niso prida berači," trdijo ljudje. "Lenuhi so, za nadlega, opravljenih jezikov so in nehvaležnih src, nekateri celo predolgih prstov." Tako jih sodi in obsoja svet.

Toda jaz bom pela hvalo beračem do zadnjega vzdih. Kjer je senca, mora biti tudi sonce. Tako je bilo.

Berač Malha je prikoretal v Zalaz. Po svečnici tisti dan je prišel. Kar začne snežiti. In melo je dva dni in dve noči tako neusmiljeno, kakor bi se pripravljalo k sodnemu dnevju. Zato je Malha obtičal v Zalazu kakor zajec pod grmom. Z velikim trudom se je sosed prikidal do soseda. Na dolino nekaj dni še misliti ni bilo.

Berač Malha je bil silno tankovesten človek. Zato ga je bolelo, ker je moral biti Zalažanom več dni v stalno nadlogo. Sicer ga niso gonili preko praga in pehali v sneg, a vendar je Malha mislil, kako bi pórnil večdnevno gostoljubje.

"Bral bi Vam, če bi imel bukve," je rekel, ko je pri Strahu odjužinal.

"Bral bi? Ali znaš?"

"Berem; ne ustrašim se gospoda, če gre za branje. Ko bi imeli bukev, bi slišali!"

"Hencajte, Trta ima bukve. Saj se je zapisal v Mohorja."

"Da jih ima Trta, oče Strah? Mohorske bukve?"

"Ima, cel kup jih leži na polici."

"Torej takoj k Trti, da odberem najlepšo zgodbo. Drevi pa vsi k Trti boste slišali!"

"Malha bo bral! Drevi pri Trti!"

Tako je šla ta novica od soseda do soseda. In še preden se je zvečerilo, je bila vsa poč natrpana z otroki. Okrog mize po klopek pa so sedeli gospodarji, dekletke, celo tiste gospodinje, ki so megle zdoma.

Trta je prišgal petrolejko, ki jo je Malha prej očedil in izbri-
sal, da se je ljudem zableščalo, ko je zažarela na mizi.

Malha je pričel. Po hiši je zadonel visok, pevajoč glas, da so se navzoči spogledovali. Gladko je tekla beseda za besedo. Ni se spotaknil. Jaz sem se veselila, zakaj mene je bil berač izbral za berilo. Spočetka je ta in oni kaj malega pošepetal in zamrmral. Malha pa se je hitro ustavil. pritisnil prst tja, kjer je nehal, in se ježno ozrl po šepetalcu. Rekel pa ni besedice.

Polagoma so se ljudje umirili. Radovednost je rasla. Vse se je zaljubilo v Gašperjevega Tineta, ki je tako strašno trpel na vojski, bil ujet, a je ušel, bil zopet ujet in ranjen, pa se je izlizal in izmotal iz ječe. Ali komaj je pisal ganljivo pismo materi domov, da je rešen in se kmalu vidita, že se je zopet zapletel v nevarnost. Poslušalce je začelo skrbeti, tiščali so se k Malhi in čakali v strahu, kaj bo.

Tedaj pa Malha zapre bukve in reče:

"Jutri pa naprej!"

"Nocoj, nocoj! Beri! Kaj bi nehaval! Naprej!"

Tako so vsi hkrati priganjali in tiščali vanj. Toda Malha je bil trdovraten.

"Možje, imejte pamet! Nisem ukradel grla. Kakor sem rekel: naprej pa jutri!"

Zagodka mu je obetal slivovke, Trta ponuja jabolčnika, Ječmenček je potisnil predenj mehur s tobakom -- vse zastonj. Malha je ostal trd.

Drugi dan so z mrakom že povsod povečerjali. Malha se je preselil k Strahu in z nočjo je bila hiša polna poslušalcev. Tudi ta večer Malha ni dovršil zgodbe. In dokončal je še ni tretji večer. Ko pa je dognal konec četrto noč, so vsi na glas zahtevali: "Začni od kraja! Jutri pri nas! Pri nas v petek!"

Malha se ni branil. Začelo se je v Zalazu ponočevanje ob knjigi, da ga niso pomnili stari dedje. Ljudje so pozabili na vse drugo in govorili le o Gašperinovem Tinetu in o njegovih srečnih nesrečah. Tako dolgo so tirali berača od hiše do hiše, stregli mu in postiljali ob peči, da je navsezadnje pošel petrolej v Zalazu. Tedaj so se šele zganili in pregazili pot v dolino, da so prišli do olja

in soli.

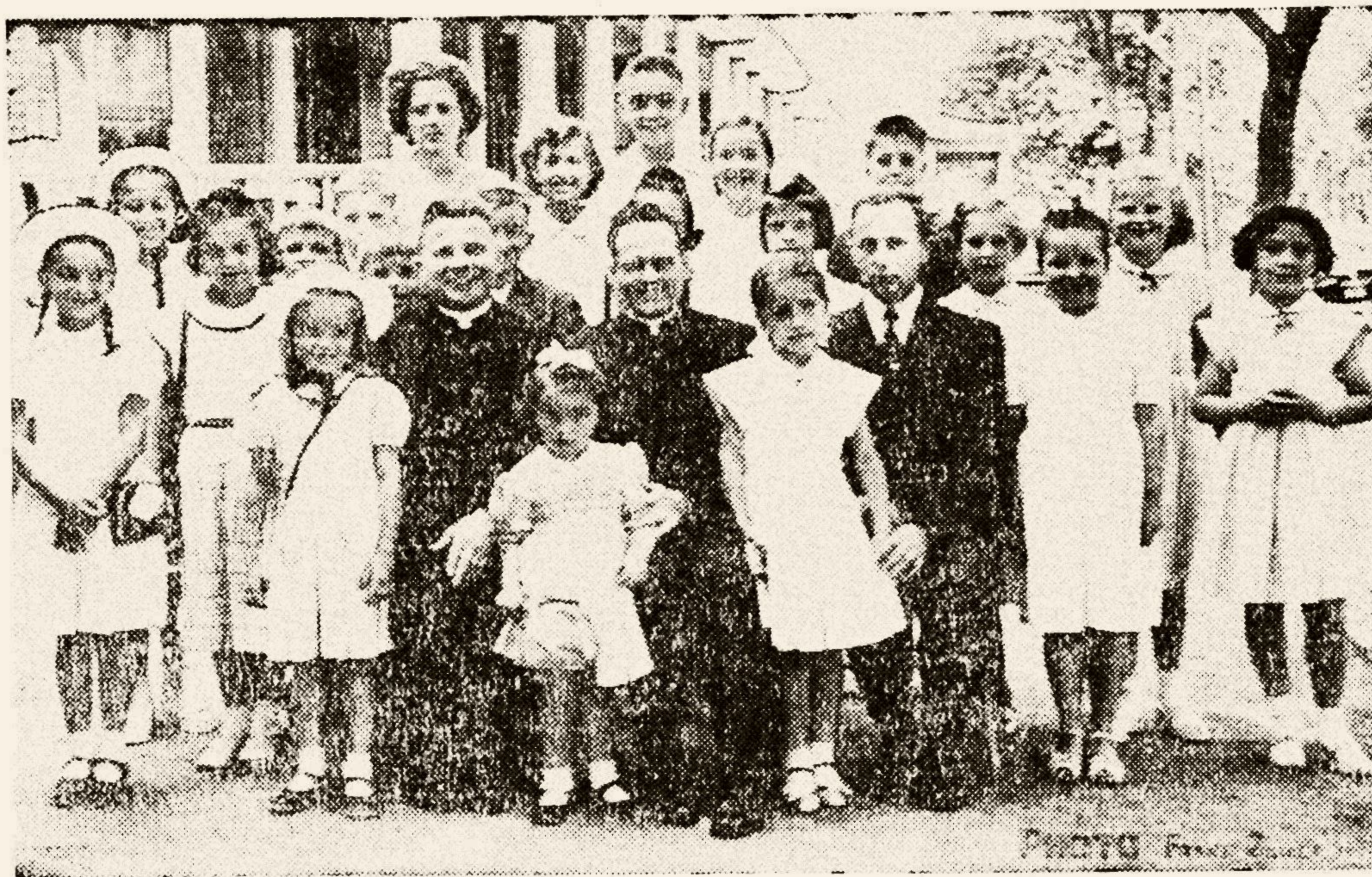
.. 128 ..

Malha je pa tudi izginil po gazi v svet. Z njim vred je nehalo književno življenje v Zalazu. Mane je popustil na klepi in dobili so me v pest otroci. Sedaj ležim pri vaših nogah in čakam na pol uničena smrti. Ne bojim se je sedaj. Nisem živela brez koristi. Zakaj v Zalazu se je pričela z beračem Malho nova doba. Pogrnala je prva kal veselja do branja in izobrazbe. Abecedniki so odtlej spoštovani. Otroci bero in slovkujejo, da se razlega po vasi.

Veter je zapihal močneje. Listi knjige so zašumeli zadnji pozdrav, gospod Janez pa se je dvignil s parobka.

————— (KONEC) —————

NEKAJ SLIK

Na sliki vidite slovensko šolo iz Toronto, Canada. Slikali so se 28. junija 1953 ob srebrnomašniškem jubileju g. župnika dr. Kolariča. Na sliki ni vseh otrok, ki obiskujejo slovensko šolo, katero so ustanovili v januarju. Sliko nam je poslal g. Janez Kopač CM, ki je kaplan na Torontski slovenski župniji.

Dragi Franci:-

Pozdravljen! Dolgo se že nisva videla. Saj je bila tudi dolga maja pot iz Pinevilla v New York.

Za prihodnjo številko prilagam drugo sliko dr. Dolinarja, ki je bolj verjetno "zadnji posnetek" blagega rajnika. Bog mu daj dobro! Objavite to sliko prihodnjič. Poslal mi jo je Rev. Jože Kapuš. Odstopam jo

Zvonu za objavo. G. Zdolšek je bil tisti, ki je bil tudi v nesreči, pa je odnesel baje le lažje poškodbe. Zadnji na sliki je pa Rev. Jeraša, ki tudi pase duše v Kansasu.

Čestitam Zvonu in vse prav lepo pozdravljam.

Tvoj

P. Bernard OFM

Otroci pijejo "pop" na Liginem "pikniku" na Pinevillu.

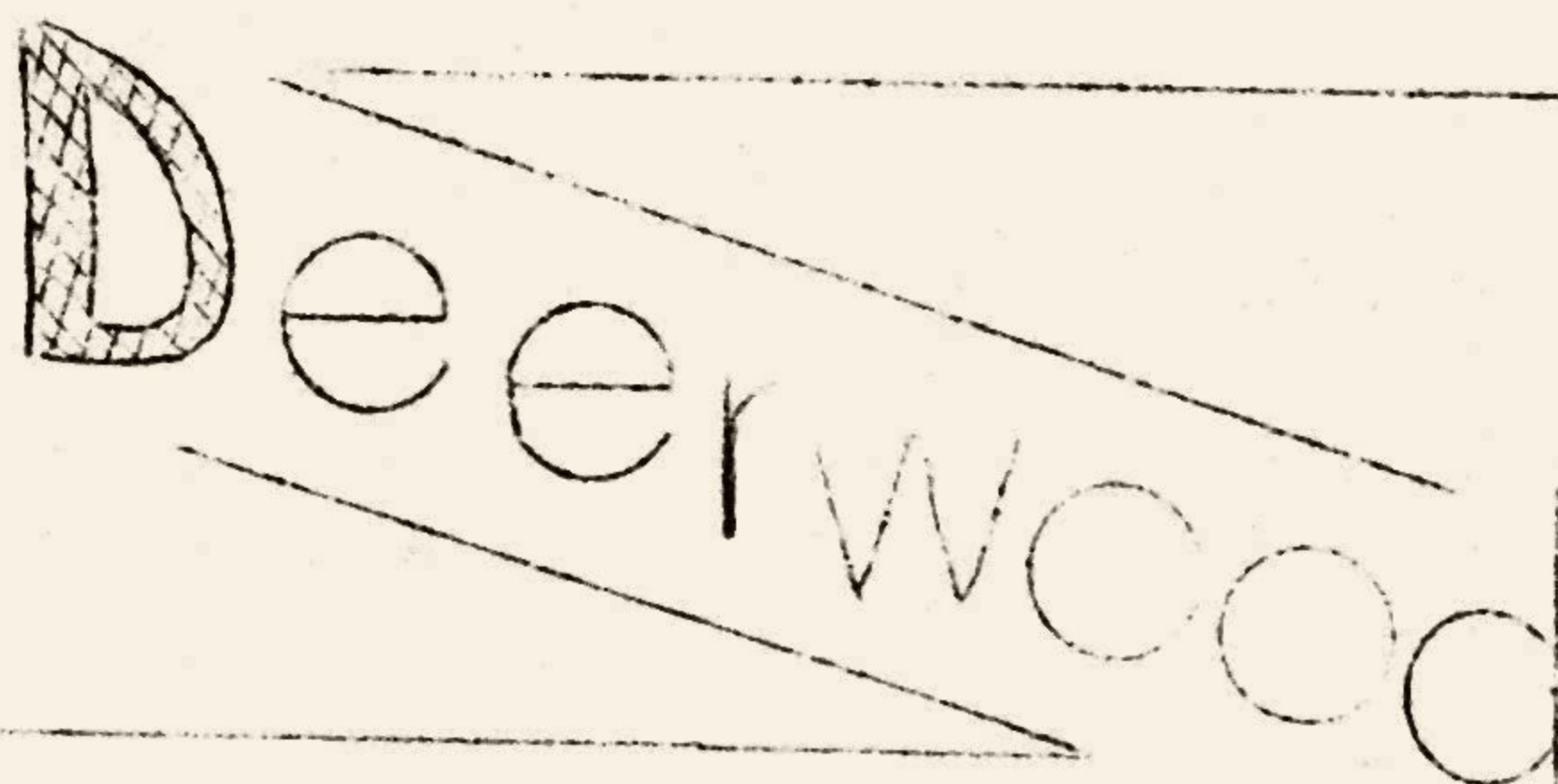

Minka Krulc

LIGIN IZLET

Zadnjo nedeljo v avgustu je imela Liga izlet. Izlet je bil v gozdu blizu Pinevilla. Otroci iz Pinevilla smo šli tja kar peš, ker ni daleč; drugi pa, ki so prišli od daleč, so se pa pripeljali z avtomobili. Prišlo je tja kar veliko ljudi: otrok in odraslih. Vsi smo jedli in pili. Otroci smo pili "pop" odrasli pa pivo. Tam je mnogo velikih dreves in fantje so naredili gugalnico, da so se majhni otroci guncali. Otroci smo se lovili, skrivali in igrali še druge igre. Ferkulova Justa je imela s seboj harmoniko in nanjo igrala, mi smo pa veselo peli. Tudi slikali smo se. Ko se je začelo večeriti so možje in fantje prav po fantovsko peli, kot doma. Otroci bi še radi ostali tam, pa smo morali it domov.

Ivana Krulc

V nedeljo 11. oktobra smo šle Nada, Ančka in jaz z gospodom Kuntarom v Deerwood obiskat č.g. J. Dolšina. Zjutraj smo šle že ob pol osmih iz Pinevilla. K maši smo šli na Gilbert. Nato smo se pa odpeljali v Duluth. Tam smo precej časa iskali gospodični Benedikovo in Kosmovo. Ob pol dvanajstih smo se odpeljali iz Dulutha. Videli smo lepa drevesa v svojih jesenskih barvah. Čas je hitro

minil. Ura je bila že pol dveh, ko smo se pripelajli v Deerwood. Father so nas čakali s kosilom. Ko smo pojedli, so prišli Father Stanko Dolšina iz Brainerda. Hitro smo pomili in pospravili posodo, nakar smo si šli ogledat okolico. Nada, Ančka in jaz smo bile v g. Kuntarovem avtomobilu. Anica, Zofi Father Janez pa v Fr. Stankovem avtomobilu. Najprej smo se peljali v Brainerd, nato smo pa šli v Garison. Garison je malo mestece pri Lake Mille Lacs. To je precej veliko in lepo jezero in precej daleč od Deerwooda. Ko smo se pripeljali nazaj v Deerwood je bila ura približno pet. Po večerji nam je g. Kuntara kazal slike in Marquette in še več drugih. Ob pol sedmih smo se odpravili domov. Vsi smo bili veseli, pa tudi utrujeni. Naš lep dan je kar perhitro minul.

Mila Vidmar

TEKME

V nedljo, 27 septembra je priredila Legina podružnica mladinske tekme na Pinvillu. Dopoldne so pripravljali prostor; glavno delo je imel Bine Medved. Postavil je količke in napel vrvico za skakanje. Premeril je prostor za tek in pri vsakemu desetemu jardu postavil tablico. Proga je bila sto jardov. Seveda je bilo vse okrašeno s paprinatimi trakovi, kakor se spodobi za tako preditev.

Popoldne ob 2:00 so začeli prihajati povabljeni iz Gilberta, Elcorja in Biwabika. Ob 2:30 so bili že vsi zbrani. Tekmovalci so bili večinoma iz Pinevilla. Tekme sta vodila naš Ligin tajnik g. Mihelič in blagajnik g. Sešek, ki je delil nagrade v denarju. To je bilo veselje gledati otroke, ki so nestrpno čakali začetka.

Prva točka: fantje 7 do 12 let stari. Poskusili so skok v višino.

Druga točka: fantje 7 do 12 let stari - skok v daljavo.

Tretja točka: fantje 7 do 12 let stari - tek.

Četrta točka: deklice 10 do 12 let - tek.

Peta točka: deklice 10 do 12 let - tek v vrečah.

Šesta točka: deklice 10 do 12 let - polževe tekme. Čudna reč, katera pride z zavezanimi očmi zadnja do cilja.

Sedma točka: fantje 7 do 10 let - tek v vrečah.

Osma točka (najzanimivejša): otroci 5 do 7 let - tek v vrečah.

Deveta točka: fantje 7 do 10 let - polževe tekme.

Tisti srečni otroci, ki so bili med prvimi tremi so se veselili lepih denarnih nagrad. Nekateri so dobili kar po \$4,00. Tisti, ki pa niso nič dobili so se pa sprijaznili s tem, da vsi ne morejo biti zmagovalci. Sicer pa, ko bomo drugič imeli takšne tekme, bodo lahko prvi zadnji in zadnji prvi.

Gledalci so bili zelo veseli in bilo je smeha za dva meha. Po tekmah se je razvila domača zabava v Medvedovi veliki sobi.

MISIJONSKA Nedelja

Predzadnji tedni cerkvenega leta združijo v pomenljivo enoto te-
le prazniki: Misijonska nedelja (predzadnja v oktobru), praznik
Kristusa Kralja (zadnja nedelja v oktobru), praznik vseh svetnikov
(1. novembra) in dan Vernih duš (2. novembra). Okoli svojega Kralja
so zbrane vse tri Cerkev. Zmagoslavna Cerkev ga že slavi iz obličja
v obličje in se mu zahvaljuje za darove trpljenja, ki so svetnikom
odprla nebesa. Trpeča Cerkev je podoba človeške nemoči in božjega
usmiljenja. In tretja Vojskujoča se Cerkev, katera je sicer nepre-
magljiva, a njeni udje so slabotni in nje naloge velikanske. Naj-
večjo nalogo prikazuje prav misijonska nedelja: pridobiti vse lju-
di za Jezusovo kraljestvo. To delo je dolžnost vsakega uda Katoli-
ške Cerkev. Kdor se mu izogne, greši proti največji zapovedi
krščanstva - proti ljubezni. Greši zoper Boga, ki hoče, da bi se
vsi ljudje zveličali in prišli do spoznanja resnice. Papež Pij XI.
je povedal vsakemu izmed nas: "Kdor hoče popolnoma spolnjevati
največjo krščansko zapoved, mora pri misijonskem delu sodelovati."

To sodelovanje je vsakemu mogoče. Katoliški misijoni za zadnjo

misijonsko nedeljo v domovini prinesli tole naročilo: Molimo--trpi--mo--darujmo--delajmo--ljubimo za misijone. Ako ne moreš verjetno izvršiti vsega, izberi. Saj najdeš toliko migljajev, kjer lahko sodeluješ: Članstvo v "Družbi za širjenje vere"; podpora slovenskim misijonarjem in pospeševanje vzgoje novih misijonarjev; pomoč slovenski misijonski zvezi.

Misijonska nedelja se praznuje po vsem svetu. Od vsakega izmed nas je odvisno, koliko bo ta dan prispeval k osvojitvam Cerkve in koliko bo zaradi tega naš narod deležen blagoslova.

Slovenski misijonarji

Na Japonskem

Sr. Marija Maknisa Lužovec: sporoča, da ima družba, ki ji pripada na Japonskem že 12 hiš. Število sester se je pomnožilo s pregnantkami s Kitajskega, pa tudi z vstopanjem domačink. Naša rojakinja je nastavljena v delavnici za ročna dela. Vsa redovna družina šteje tu že 100 oseb: 20 redovnic, 80 pripravnic in novink. Tako je poslopje, ki so ga pred dvema letoma povečali spet premajhno. Razveseljiv je pritok domačih deklet. Samo v marcu jih je vstopilo 12. Ker cerkve v okraju še ni, služi redovna kapela za nekako farno cerkev. Pred 15. leti, ko so se redovnice tu naselile, je bil kraj popolnoma poganški, zdaj pa se ustanavljajo vedno nove fane in misijonskih moči je mnogo premalo. Sestre delujejo razen v hiši še v zavetišču za starke in v bolnišnici.

Sr. Zupančič je prišla pred 4. leti s prednico v obmorski letoviški kraj Maiko. Danes je njena ustanova že osrednja redovna hiša. Pridobile so 3 sestre domačinke in 9 pripravnic. V hiši stanuje mnogo mladih delavk, uradnic in 85 otrok. Denarno pomoč, ki so jo prejele iz larskega sklada, bodo porabile za uvedbo knjižnice. Izkušnje kažejo, da je na Japonskem tisk najbolj uspešno sredstvo za spreobrnitev. V Obayasky, kjer je delovno področje Sr. Antonije Cirenije Jug, bodo za prejeto pomoč nabavile sterilizacijski aparat za misijonski dispenser.

Na Kitajskem.

Brat Ciril Verdnik CM deluje v Shanghaiju v težkem ozračju, pol-

nem napetosti. Komunisti so družbi vzeli glavno nišo, ki so dotlej vanjo sprejemali potujoče misijonarje. Na razpolago imajo samo eno sobo. Tamkajšnega škofa so oblasti že dvakrat pozvale na zagovor. Jezuitski misijonarji so prejeli prozilna pisma. Vsi pa neustrašeno vztrajajo, prav tako verniki. Obhajilne mize so kar oblegane. Zadnje mesece pa so začeli rdeči tudi tamkaj kar na debelo izganjati med drugimi je izgnan tudi brat Verdnik.

V istem pristaniškem mestu še vedno živi m. Kalsta Langerholz. Novembra 1951 so jo časopisi oblatili, da ščuje mladino proti oblastem. V pričakovanju, da jo zapro. je zbolela. Med dolgo boleznijo so ji vzeli dovoljenje za bivanje na Kitajskem. Dali so jo na listo zločincev za igon. Nato pa so to preklicali. Letošnjega Aprila so jo dolgo zasliševali in ji dovoljenja za bivanje niso hoteli podaljšati. Neprestana napetost zadnjih let je misijonarki zdravje popolnoma razušila. Sama poroča, da je mladina bolj trdna kot je bila poprej. Škof je mesto izročil Brezmadežni in sam na Silvestrovo začel s prvim rožnim vencem, ki ga odtlej dan in noč molijo po cerkvah in družinah. Kip fatimske Gospe potuje iz župnije v župnijo. Številni romarji obiskujejo Marijino božjo pot na griču zunaj mesta.

Ob robu Kitajske so v Hong Kongu: lanski novomašnik G. Stanko Pavlin SDB., Sr. Anica Miklavčič in po vsej verjetnosti tudi že magr. Joško Gerden; v Makau pa kot krojaški mojster na galezijanski obrtni šoli br. Rafael Mrzel. Po naročilu predstojnikov sodeljuje pri enciklopidiji krojaštva, prvem delu te vrste v kitajščini. Prva knjiga je že izšla. (Dalje prih.)

Vso slovensko mladino vabimo, da se oglasi v Minnesotskem Zvonu. Saj je toliko stvari o katerih lahko kaj napišete. Vsakega zanima kaj se godi kjer ste, ker smo tako razpršeni po širni Ameriki. Vse-
dite se k mizi in napišite kar vam srce narekuje. In to je tudi

Iepa vaja v Slovenščini, za katero se moramo truditi, da je ne pozabimo.

Spisu priložite tudi svojo sliko, če hočete. Sliko bomo vrnili nepokvarjeno.

Odgovori na računске naloge v prejšnji številki:

1. 46 orehov.
2. 3 sestre, 4 bratje
3. 16. dan, ker takrat ne zdrkne več nazaj.
4. 7, 21, 42 centov.

Odgovori na uganke iz prejšnje številke:

1. Mlinar
2. Redkev
3. Čas

.....
.....
.....

PRIGODE NAGAJIVEGA BOBIJA

34.

Gospod Vodopivec pa ni bil tako onega, da bi si bil belil glavo zaradi smetke. Skomignil je z rameni, stopil v prodajalno in si napolnil žepe z ognjenimi puščicami, solnci, raketami, rojilkami in žabicami, jih plačal in odšel. "Ali bodo gledali, kadar prižgem vse to!" je pomislil, muzajo se od zadovoljstva.

35.

Bobi je med tem našel tih kotiček, kjer je veselo vlekel svojo smotko. Izprva ga je bil samo ponos. "Zdaj sem pa res velik gospod!" si je mislil. Toda radost ga je počasi minila, želodec se mu je jel obračati, v glavi mu je zašumelo in mrzel pot ga je oblil.

36.

Prav tedaj je stopil gospod Vodopivec iz prodajalne. "Le sam kadi to robo," je pomislil Bobi, se neslišno splazil gospodu Vodopivcu za hrbet in mu skrivaj spustil tlečc smotko v žep! Gospod Vodopivec, nič hudega sluteč, je mirno in zadovoljno hitel svojo pot.

PRIDOBIVAJTE

NOVIH

NAROČNIKOV

NA ČASTNO MESTO

v Vašem stanovanju spada polica ali omara

S SLOVENSKIMI KNJIGAMI

Brezplačno in brezobvezno lahko dobite

SEZNAM SLOVENSKE KNJIGE.

Pišite na naslov:

FRANÇO ROŽEK
18405 North Road
Cleveland 19, Ohio

Kdor naroči vsaj eno knjigo dobiva brezplačno list
"SLOVENSKA KNJIGA V DOMOVINI IN TUJINI"
ki prinaša članke o slovenski knjigi.

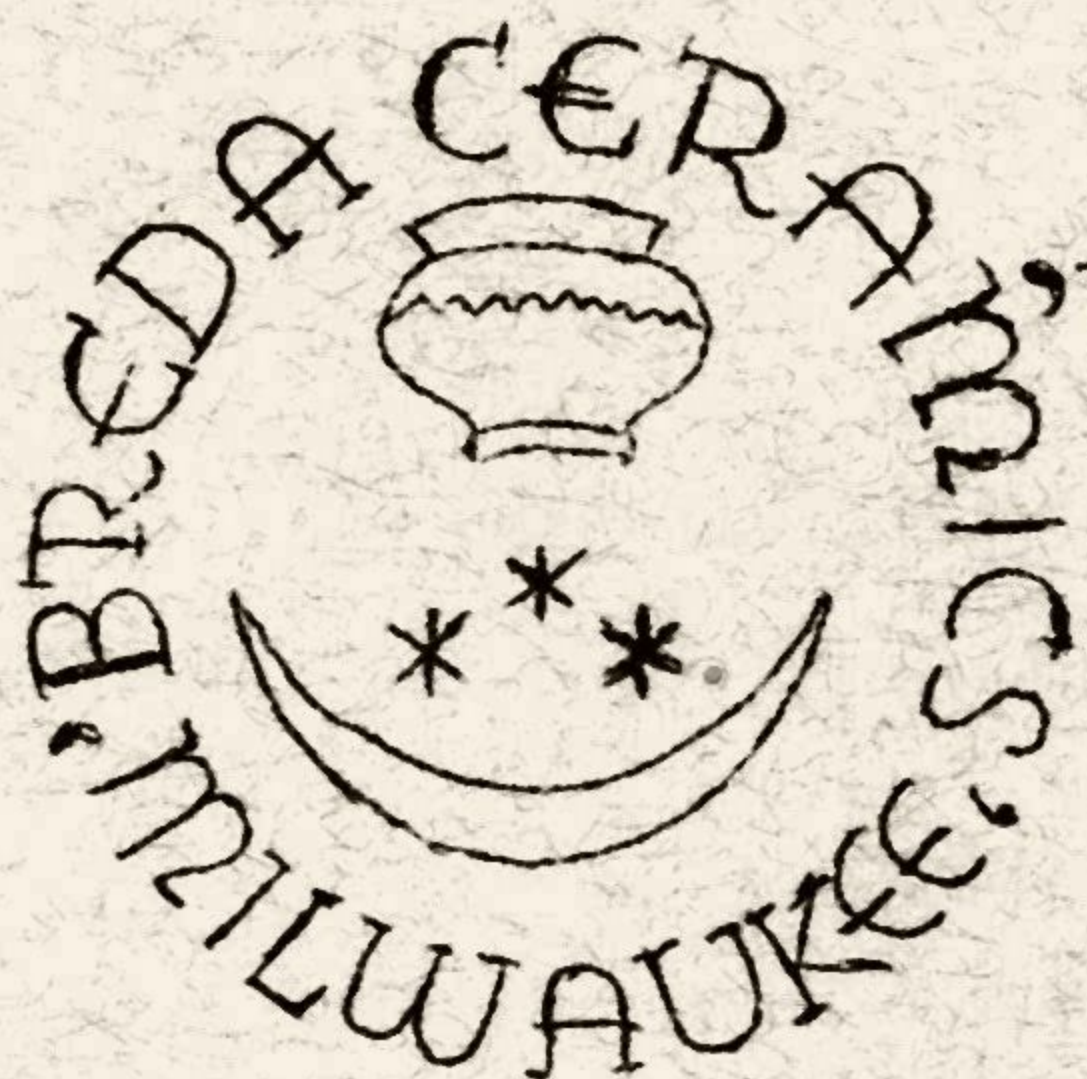
LIGA KAT. SLOV. AMERIKANCEV

238 East 19th Street
New York 3, N. Y.

POŠILJAJTE PAKETE SVOJIM DOMAČIM PREKO
LIGE

PIŠITE PO CENIK

AKO STE V ZADREGI GLEDE DARU, KI GA ŽE-
LITE POKLONITI ZA ROJSTNI DAN ALI MATE-
RINSKI DAN ALI GOD ITD. SE OBRNITE NA

BREDA CERAMICS

NASLOV: SVETLIČ, 1015 A-So. 10th St.
MILWAUKEE 4, WISCONSIN

NUDIMO VAM VSAKOVRSNA DARILA, UMETNI-
ŠKO IZVRŠENA V KERAMIČNI IN PORCELANSKI
TEHNIKI: KOT VAZE, BOMBONIJERE, OB-
TEŽILNIKE, PEPELNIKE, FIGURINE, OKRA-
SNE KROŽNIKE, itd. NA ZAHTEVO IZVRŠI-

MO TUDI PRILOŽNOSTNA POSVETILA. AKO NAROČITE PRI NAS STE LA-
HKO BREZ SKREI, DA BI VAŠ OBDAROVANEC PREDMET ŽE IMEL, KER
IZVRŠUJEMO VSE DOMA PO LASTNI ZAMISLI.

PIŠITE ŠE DANES PO CENIK!